

то време; следъ това се спрѣха и дадоха единъ залпъ. Отъ караулката не се отговори. Даде се

— 11 —

още една залпова стрелба, но пакъ безъ отговоръ; тогава караулката бѣ атакувана, но намѣрена праздна, защото турцитѣ я бѣха оставили и оттеглили къмъ тѣхното село *Салашъ*.

Тогава тѣзи петъ наши юнака запалиха караулката и това бѣше знакъ да настѣпимъ напредъ. Преминахме границата и навлѣзохме въ турско, близу до с. Салашъ; по пѣтя всички разпрѣснати кѣщи, колиби, кошари, сѣна—бѣха предадени на огънь, безъ нищо да се пощади. Приближихме *Салашъ*, и само тогава видѣхме какво правятъ турцитѣ: около 300 души се бѣха окопали предъ Салашъ и тукъ ни дочакваха. Видѣхме, че за днешния день не ще можемъ да ги нападнемъ, защото вече мракъ почна да настѣпва, а и хората бѣха изморени. Даде се знакъ и ние отстѣпихме полека, като оставихме пакъ на турцитѣ превзетата отъ насъ мѣстность; презъ ноцъта вече ние се върнахме въ нашия лагеръ, като пѣтя ни се освѣтляваше отъ запаленитѣ турски сгради.

Ноцъта мина спокойно.

Прибавки
и
бележки

Въ този день Филипъ Тотю пише на Македонски писмо (А. Н. Б. № 8601), въ което се споменува и за Хитова:

Г-нъ Хр. Македонски Вратарница
Княжевецъ, 25 юний 1876 г.

Вчера стигнахме тука съ нашата чета и утре сме тука; затова ви молимъ, щомъ приемете това писмо, безъ друго трѣгнете съ вашитѣ хора и елате да се намѣримъ.

Мислимъ интереса на всички ни е да сме всичкитѣ чети ведно събрани, защото, ако сме прѣснати, по-мжно ще сполучимъ цельта, за която сме трѣгнали.

Г-нъ Панайотъ и той се очаква днесъ тука съ дружината си. Вѣрваме, че одобрявате мнението ни и че всички ще се сдружимъ да изпълнимъ святата си длѣжностъ.

Поздравлявамъ ви братски и ви очаквамъ съ нетѣрпение.

Вашъ братъ
Ф. Тотю